

padech, výslovně vyjádřeno. Z toho, že předpis č. 3 se nezmiňuje o pachtýchých a poživatelích, vyplývá, že nemají býti pokládáni za zemědělce, nehosподаři-li sami na zemědělských pozemcích zpachtovaných nebo jim do užívání daných, nýbrž je z jakéhokoliv důvodu propachtovali. Vývody dovolacího rekursu doličující, že prý právě z ustanovení č. 1 a 2 plyne správnost opačného výkladu předpisu č. 3 § 1, odst. 1, uved. vládn. nař., jsou tedy pochybené.

Čís. 16268.

Amortizácia biankozmenky deje sa podľa ustanovení zák. č. 250/1934 Sb. z. a n. a nie podľa §§ 73 a násl. zmenk. zák. (č. 1/1928 Sb. z. a n.).

(Rozh. z 5. augusta 1937, R III 423/37.)

Firma D. žiadala o umorenie dvoch zmeniek, na ktorých boli podľa údajov žiadosti podpisy Františka H. a Rudolfa H. a vyznačené zmenčné sumy; ďalší obsah zmeniek nebol žiadateľke známy. Žiadateľka nepredložila ani opis zmeniek, ani neudala ich podstatný obsah v smysle § 73, odst. 2, zmenk. zák.

O b a n i ž š i e s ú d y žiadosť zamietly.

N a j v y š š í s ú d rekursu žiadateľky nevyhovet.

D ô v o d y.

Niet zrejmeého rozporu so spismi, keď rekurzny súd uviedol, že žiadateľka netvrdí, že nejde o zmenky, ale len o listiny, ktoré nemajú všetkých podstatných náležitostí zmeniek.

Údaje žiadateľky sú v tom ohľade skutočne nepresné, čo plynie už z jej vyjadrenia, podaného súdu I. stolice dňa 19. novembra 1936, že »ide o dve zmenky à 15.000 Kč, ktoré boli opatrené podpismi Františka H. a Rudolfa H. a vyznačené sumou 15.000 Kč. Ďalšie obsahy zmeniek, úradného tlačiva, n á m n i e s ú z n á m e, lebo sa tieto pri presťahovaní stratily«.

Týmto vyjadrením žiadateľka učinila pochybným, či ide o zmenky vo všetkých podstatných náležitostiach vyplnené, dotyčne ktorých by bolo treba započat' umorovacie pokračovanie podľa §§ 73—75 zmenk. zák., alebo či ide len o biankozmenky, ktoré dosiaľ zmenkami nie sú a dotyčne ktorých listín muselo by byť umorovacie pokračovanie započaté a prevedené podľa veobecných predpisov zákona č. 250/1934 Sb. z. a n.

Súdy tu mohli rozhodovať len podľa objektívneho obsahu listín, o umorenie ktorých bolo žiadané, a nie podľa hypotetických údajov žiadateľky, i keď ide tu aj o právnu otázku.

Túto pochybnosť žiadateľka — hoci bola vyzvaná — neodstránila, a to ani svojím prednesom v rekurze, podanom proti usneseniu súdu I. stolice, ako plynie zo slov »tieto údaje . . . aj keď prípadne nepostačia k tomu, aby (listiny) boli podľa zmenkového zákona umorované . . .«

Hľadiac na vyložený stav veci rekurzný súd nedopustil sa nezákonnosti podľa § 46 zák. č. 100/1931 Sb. z. a n. a čl. V zák. č. 251/1934 Sb. z. a n., keď vyriekol, že návrh nevyhovuje ustanoveniam § 6 zák. č. 250/1934 Sb. z. a n.

Výtka zmätočnosti nebola v rekurze nijako doložená.

Čís. 16269.

Nie je v rozpore s dobrými mravmi dohoda, ktorou sa nájomník mlyna za protihodnotu zaviazal voči majiteľovi iného mlyna, že nájomnú smluvu po uplynutí nájomnej doby nepredíži.

(Rozh. z 20. augusta 1937, Rv IV 332/37.)

Proti zmenkovému platebnému príkazu, vydanému na žiadosť žalobníka, namietala žalovaná akceptantka medzi iným, že dala zmenky spoločnosti Leopold K. a spol. na základe smluvy zo 4. októbra 1932 ako protihodnotu za to, že sa táto zaviazala, že po uplynutí nájomnej doby nepredíži nájomnú smluvu dotyčne mlyna Š. v T., ktorý je konkurenčným podnikom žalovanej strany; tým mal byť mlyn Š. zničený v záujme monopolného postavenia žalovanej strany v dotyčnom obvode; smluva je tedy v rozpore s dobrými mravmi; žalobník povinný je trpeť túto námietku, lebo zmenky nadobudol nevyplnené.

Súd I. stolice zmenkový platebný príkaz zbavil účinnosti, odvolací súd jeho rozsudok zmenil a zmenkový platebný príkaz ponechal v účinnosti.

Najvyšší súd dovolaciu žiadosť žalovanej strany zamietol.

Z dôvodov:

Ani pokiaľ ide o platnosť smluvy zo dňa 4. októbra 1932, nemožno súhlasiť so stanoviskom dovolateľky. O nekalé súťažné konanie voči Š. išlo by len vtedy, keby sporná smluva obsahovala návod k porušeniu smluvných povinností fy. Leopold K. a spol. voči prenajímateľovi. Zo smluvy plynie len, že spomenutá firma mala sa zrieknuť predĺženia smluvy, čo zrejme bolo jej právom, s ktorým mohla disponovať. Dôsledok toho mohol byť, že klesne zatiaľ kapacita mlyna a zvýši sa súťažná pozícia žalovanej strany. Ale pokiaľ strany nemaly úmyslu pôsobiť iným (nedovoleným) spôsobom na výrobnú kapacitu mlyna, nemožno rečenú dohodu pokladať za priečiacu sa dobrým mravom a uznať zmenkový záväzok žalovanej strany za neplatný.

Preto bolo treba dovolaciu žiadosť ako neopodstatnenú zamietnuť.